

årlige indbetalinger i henhold til en indeksskontrakt på opsparingsbasis, og dette uanset, at indbetalingerne som følge af pristalsreguleringen vil komme til at variere i takt med prisudviklingen.

Bestemmelsen i stk. 3 afgiver hjemmel for, at de beløb, der i form af bonus eller rente tilskrives en indeksskontrakt, ikke skal beskattes ved tilskrivningen, men først ved udbetalingen.

Efter de gældende regler omfattes retten til et endnu ikke forfaldent forsikringsbeløb ikke af formuebeskatningen. Ved den i stk. 4 foreslåede bestemmelse udvides denne fritagelse, således at der ved indeksskontrakter på opsparingsbasis i hele kontraktens løbetid gives interessenten fritagelse for formuebeskatning.

I overensstemmelse med det ifølge ligningsloven gældende princip om beskatning af de løbende udbetalinger efter renteforsikringer bestemmes det i stk. 5, at de løbende udbetalinger efter indeksskontrakter på opsparingsbasis skal medregnes i modtagerens skattepligtige indkomst i udbetalingsperioden. Det fremhæves, at indkomstskattepligten ifølge forslaget også omfatter det af staten ydede indekstillaeg.

Hvor en forsikring, der omfattes af den fulde fradragsret ifølge ligningslovens § 18, stk. 1 b, ophæves, skal der ifølge samme lovs § 19 finde indkomstbeskatning sted af det udbetalte beløb over en 3-årig periode. Bestemmelsen i stk. 6 går ud på at indføre en hertil svarende regel om beskatning over en 3-årig periode af beløb, der udbetales i anledning af ophævelse af en indeksskontrakt.

I stk. 7 fastslås, at overflytning af indeksskontrakter, i det omfang, hvori sådan overflytning efter de af finansministeren derom givne bestemmelser er mulig, kan ske uden skattemæssige virkninger.

Hvor der ikke sker en sådan overflytning, men en ophævelse af indeksskontrakten, finder den foreslåede beskatningsregel anvendelse.

Til § 6.

Den her givne regel er en nydannelse i forhold

til de for renteforsikringer gældende regler. Ved indeksskontrakter på opsparingsbasis vil det ved interessentens død indestående beløb altid tilfalde hans dødsbo, og ved indeksskontrakter på forsikringsbasis vil der kunne forekomme tilfælde af udbetaling ikke alene til interessentens dødsbo, men også til boet efter en begunstiget. Det udbetalte beløb vil i disse tilfælde ofte ikke blive undergivet indkomstbeskatning. Det er derfor fundet fornødent, at der i alle dødsfaldstilfælde som modstykke til den fulde fradragsret for indbetalingerne finder en beskatning sted af det udbetalte beløb, og at denne beskatning, når beløbet tilfalder et dødsbo, finder sted under den form, at der svares en procentvis afgift af beløbet. Under hensyn til det gældende skattniveau har man ment, at afgiften bør udgøre 30 pct. af det til udbetaling kommende beløb. Som det mest praktiske har man foreslået, at afgiften tilbageholdes ved udbetalingen og indbetales direkte til statskassen. Afgiften skal være endelig og træde i stedet for en indkomstbeskatning også i de tilfælde, hvor udbetalingen ellers ville være blevet indkomstbeskattet hos de privatskiftende arvinger eller i det offentligt skiftede dødsbo.

Da de hensyn, der danner grundlaget for lovbestemmelsen, også gør sig gældende med hensyn til renteforsikringer i almindelighed, er reglen formuleret således, at den også gælder for renteforsikringer m. v., som omfattes af den fulde fradragsret efter ligningslovens regler.

Hvor en arving eller en i uskiftet bo^m hensidende ægtefælle selv er indsat som begunstiget i henhold til policen, skal der ikke tilbageholdes 30 pct.s afgift, men tilbagekøbsværdien m. v. skal indkomstbeskattes hos den begunstigede efter de almindelige regler.

Til § 7.

Af kontrolmæssige hensyn har man fundet det påkrævet at medtage en bestemmelse om oplysningspligt vedrørende udbetalinger efter indeksskontrakter.